

Fakta:

**Alexandra
Dahlström**

Ålder: 16 år.

Bor: I
närförorten
Alvik i
Stockholm.

Familj: Mamma
som är från
Ryssland, pappa
"jobbar med
data-
någonting", och
en halvsystem.

Tycker om:

Musik, vackra
bilder, matte,
språk (talar
flytande
ryska),
samhällsfrågor,
skriva och
läsa.

Favvofilm: En
fransk film som
heter Pierrot
Leou

Övrigt: Spelar
skivor på
fester ibland
och går i samma
skola som en av
killarna i A-
TEENS.

Bild: NIKLAS MAUPOIX

Alexandra

Nu vill hon ha ett vanligt extrajobb

- Jag känner mig som Drew Barrymore
ibland: Jag blev alkoholist när jag var
nio, knarkare när jag var tolv, skämtar
Alexandra Dahlström, 16, och syftar på
hennes tidiga kändisskap.

Att Alexandra Dahlström har gjort
succé i Fucking Åmål, spelat i Tomten
är far till alla barnen och på
Dramaten vet alla. Att hon rest till
olika filmfestivaler också. Så när jag
träffar henne på ett kafé i Stockholm
fanns det inte mycket mer att prata om
än just Alexandra.

Hon är liten. Söt. Har en klarröd
jacka och trendiga jeans. Håret är
brunt, axellångt med en kort lugg.
- Man får ha sin knep, säger Alexandra
om hårfärgen. Det är många som inte

ser att det är jag.

Jag tänker mig att Elin i Fucking Åmål ligger ganska nära Alexandra i verkligheten. Att de nästan är samma person. Förutom att Alexandra pratar stockholmska och är heterosexuell.

- När jag läste manuset - innan jag hade fått rollen - fick jag också den känslan, berättar Alexandra. Jag visste att jag skulle kunna göra Elin så jäkla bra. Jag ville så gärna ha rollen. Om någon annan fått den hade jag blivit skitsur.

Nu har hon sett filmen sex gånger.

- Och jag är så jävla snygg! utropar hon och jag får för mig att hon valt en replik ur Fucking Åmål.

- Det är roligt, fortsätter hon sedan. Fast det kanske inte är det jag kommer att vara mest stolt för när jag visar den för mina barnbarn.

Och jag inser att det var Alexandra som talade.

Först bestämmer vi att vi ska ses på ett galleri för att se Årets Bild-utsällningen. Alexandra måste nämligen skriva ett skolarbete om ett sådant besök. Men hon ångrar sig. Hon har sett en monter i tunnelbanan med små änglar och andra fina saker som hon hellre vill skriva om.

Alexandra pluggar första året på samhällsprogrammet. Utbildning är viktigt, menar hon.

- Jag har alltid tagit stor plats i klassen. Pratad mycket och velat veta mycket. Och jag har faktiskt bra betyg trots att jag jobbat mycket samtidigt som jag haft skolan.

Men det är film hon vill jobba med.

- Ja, fast jag vet ju inte. Att jobba som skådespelare är lite som att sitta och vänta på att bli uppbjuden. Att någon ska komma med en bra roll. Jag kunde vara mer aktiv i mitt sökande, gå på auditions och så. Men det kanske jag kommer att göra när jag slutat skolan.

Hon verkar ta det ganska lugnt. Har ett par hektiska år bakom sig. Nu har hon sökt jobb i en skivaffär.

- Jag vill testa hur det är att ha ett

"vanligt" jobb. De fick mitt nummer så jag hoppas de ringer!

Vad gör du på kvällarna?

- Jag tycker om att vara med kompisar, äta god mat eller kolla på film. Jag går inte ut så ofta. Antingen kommer jag in för att de känner igen mig eller så kommer jag inte in för att de vet vem jag är och hur gammal jag är, säger hon med en suck.

Är det tråkigt att vara 16?

- Ja, ibland. Men jag tror inte på allt tjat om ge oss en ungdomsgård ... Jag tror det är viktigt att ha det tråkigt också.

Något skitsnack från avundsjuka tjejer?

- Nej, men det finns de som inte tänker på så mycket mer än smink, kläder och Z-TV, typ. De kanske har kollat snett någon gång. Fast sen har de insett att:

Okej, hon är ofarlig, jag har sett en finne i hennes ansikte.

- De senaste månaderna har jag tagit lite avstånd från intervjuer och sådant. Jag har ingen lust att vara kändis för att vara kändis. Men ibland går jag på kändisfester, annars vore jag dum. Man får ju gratis mat och dricka.

Hon har även fått "gaystatus", säger hon. Varit med på listor i gay-tidningar och det är kul.

- Men jag var med på Slitz lista på de sexigaste tjejerna i Sverige också, säger hon och rynkar pannan.

- Jag vet inte på vilken plats, men några killar i min skola blev jätteirriterade. Varför är du med där? De tyckte inte att jag platsade. Men varken Slitz eller någon liknande tidning har hört av sig och velat ha henne som omslagsflicka.

- De fattar tydligen så pass att jag inte ställer upp på någonting sådant. Hon växlar mellan djupa disskussioner med sitt välformulerade språk och

snabba utrop med åsikter. Att jobba med vuxna och vara en offentlig person har satt sin prägel. Alexandra är professionell och hon håller med om att hon har mognat på många sätt. Hon är faktiskt inte som vilken sextonårig tjej som helst. Och samtidigt som hon verkar intellektuell och radikal är hon rolig. Lättsam. Hon har ingen pojkvän. Lycklig singel, skämtar jag men då tänder Alexandra till direkt.

- Gud, vilket fult uttryck!
Och jag känner mig lite dum.

Har du svårare med killar för att du är känd?

- Är inte förhållanden svårt för alla? Men jag får ju hängla med fler, erkänner hon glatt.

Jag undrar om hon har blivit rik på filmerna. För vem vill inte vara 16 och ha snygga kläder, kunna ta en fika eller gå på bio när man känner för det.

- Jag är inte miljonär, svarar Alexandra. Jag har sparat det mesta. Men en del, till exempel pengarna på Dramaten, har jag bränt. Jag, mamma och en kompis var i Mexiko i två veckor.

Där hade hon det skönt och lärde sig hata amerikanare.

- Det låter hemskt men så var det. De kom dit och vräkte, såg Mexiko som deras lantställe och blev upprörda när inte mexikanerna tog amerikanska dollar.

- Mamma talar flytande spanska så jag tror inte att mexikanerna bara såg oss som västerländska semesterfirare. Det var underbart.

Om "den kaxiga tonårstjejen" som hon ofta beskrivs som säger hon:

- Jag är ung och jag har åsikter. Dessutom är jag känd så andra hör mina åsikter. det kan vara bra med provokationer. Men alla blir lugnare med åren.